

 Izazov za energetske opskrbu Hrvatske premjer vidi u projektu Družba Adria i nuklearnoj elektrani, o čemu želi otvoriti javnu raspravu, te time promicati stare ideje, koje su bile odbačene. Je li to pokazatelj da vlada nema energetski program i jasnu strategiju koja zagovara obnovljive izvore energije?

Da podsjetimo, Družba Adria je projekt kojim se nafta iz Rusije trebala izvoziti naftovodom, koji bi išao preko Bjelorusije, Ukrajine, Slovačke, Mađarske i Hrvatske (Janafovom trasom od Gole do Omišlja). Nafta bi se odvozila velikim tankerima, najviše za američke i druge prekomorske naručitelje. U međuvremenu, nakon odbacivanja projekta, pojavila se ideja da naftovod skrene u Gorskom kotaru prema Trstu, ali Ruse taj smjer ne zanima. Oni se okreću naftovodima prema tržištima Kine i Japana.

Što bi time dobili? Terminal u Omišlju bi bio izvozni, a to stvara opasnost od balasnih voda i plinova koji se stvaraju prilikom utovara. Problem je i u cijevima kroz Gorski kotar, na trasi koja bi se morala prilagoditi za transport nafte od Siska prema Omišlju, a sad nafta ide u obratnom smjeru. Jadran bi bio zagađen balasnim vodama i ugrožen izljevom nafte.

Državna komisija je na osnovu studije procjene utjecaja na okoliš, dala negativno mišljenje za projekt Družbe Adria, kad je bio aktualan i to je stvaran argument.

No, premjer smatra da o svemu treba ponovo razgovarati, o svim mogućim dobavnim pravcima nafte i plina, o gradnji nove nuklearke i o privatnim investicijama u energetiku, o čemu će vlada uskoro objaviti svoj plan.

Čini se da vlada nema energetski program iako je ratificirala Kyoto protokol i usklađuje zakone s EU na području energetike.

Mišljenja smo da je energetski program s jasnom strategijom provedivosti, važan ne samo zbog dobave i poskupljenja energenata već i zbog provedbe Kyoto protokola. Program treba sadržavati, između ostalog, moratorij na nuklearne elektrane, projekte poput Družbe Adria, te termoelektrane na ugljen, kako se te teme ne bi iznova otvarale. Zatim treba sadržavati strategiju ulaganja (javne i privatne investicije) u obnovljive izvore energije, što je komparativna prednost Hrvatske, te globalni poslovni i ekološki izazov. S druge strane energetski program treba uskladiti s programom i strategijom zaštite okoliša, a pogotovo sa zaštitom Jadrana kao osjetljivog i preopterećenog biološkog akvatorija.